

‘Η ἐν Ἀθήναις Β’. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ψηφίσεις.

Ἄρθρον 1.

Ὁ περὶ προνομίων ἐφευρέσεων νόμος τῆς Γαλλίας, ἀπὸ 5 ἰουλίου 1844, κηρύττεται νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, μὲ τὰς κατωτέρω τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 2.

Ὀλόκληρον τὸ ἄρθρον 4 τοῦ εἰρημένου νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

« Ἡ διάρκεια τῶν προνομίων προσδιορίζεται εἰς εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς περὶ τούτου αἰτήσεως.

« Ὁ λαμβάνων προνόμιον ἐφευρέσεως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐτησίου φόρου ὡς ἐξῆς, 10 δραχμῶν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, 20 δραχμῶν διὰ τὸ δεύτερον, 30 δραχμῶν διὰ τὸ τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς, αὐξανομένης ἐκάστης ἐτησίας δόσεως κατὰ 10 δραχμὰς πλέον τῆς ἀμέσεως προηγουμένης.

« Πᾶσα ἐτησία δόσις καταβάλλεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον· οὐδέποτε αἱ πληρωθεῖσαι δόσεις δύνανται νὰ ἐπιτραπῶσιν.»

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν τῷ 4 παραγράφῳ τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ νόμου περίοδος « ἡ περιγραφή δὲν δύναται νὰ γραφῆ εἰς ξένην γλῶσσαν » μεταρρυθμίζεται ὡς ἐξῆς· « ἡ περιγραφή δύναται νὰ γραφῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.»

Ἄρθρον 4.

Τὰ διὰ τοῦ νόμου τούτου καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας θέλει ἐκπληροῦ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργός.

Ἄρθρον 5.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὸν παρόντα νόμον.

Περὶ τοῦ ἁγίου Σώζοντος.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1362 εἶχεν ἀποφασισθῆ, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται, ἡ ἀνέγερσις ναοῦ τοῦ ἁγίου Σώ-